

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců JUDr. Blaženy Škopkové a Mgr. Vladimíra Soukupa ve věci

žalobkyně: STAZ Co, s.r.o., IČO 61680907
sídlem Václavské nám. 1601/47, 110 00 Praha I
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Šmucrem,
sídlem V Malé Doubravce 1242/27, 312 00 Plzeň

proti
žalované: CHRYSBERON a.s., IČO 28442971
sídlem Ovocný trh 572/11, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Račokem,
sídlem Štěpánská 49/633, 110 00 Praha 1

o určení vlastnického práva ke stavbě vodovodu a kanalizace,

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 7. srpna 2018, č.j. 4 C 46/2016-263,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 6 776 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně rozsudkem ze dne 7.8.2018, č.j. 4 C 46/2016-263 zamítl žaloba na určení, že žalobkyně je vlastníkem vodovodu a splaškové kanalizace, pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303; a vodovod o celkové délce 192,6m označený - Vodovodní řad - výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, začátek - souřadnice XY - 1053070.297 a - 768310.529, konec - souřadnice XY - 1053216.902 a - 768330.336, in eventum, že žalobkyně je podílovým spoluvlastníkem, vodovodu a splaškové kanalizace, pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303; a vodovod o celkové délce 192,6m označený - Vodovodní řad - výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, začátek - souřadnice XY - 1053070.297 a - 768310.529, konec - souřadnice XY - 1053216.902 a - 768330.336 (výrok I). Dále rozhodl tak, že se určuje, že vlastníkem vodovodního díla – jednotné kanalizace – vedené pod názvem „Beroun – Závodí – Na Cibulce- technická a dopravní infrastruktura – vodovod a kanalizace – 2. etapa“ pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303 je žalovaná (výrok II) a že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady řízení ve výši 25 591,50 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalované Mgr. Pavla Vraného, advokáta (výrok III).
2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání, v němž namítala, že soud prvního stupně nepřihlédl k jí tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům a neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností. Soud prvního stupně zamítl důkazy navržené žalobkyní k prokázání skutečnosti, že 2. etapa výstavby vodovodu a stavby kanalizace v lokalitě Beroun, Závodí, Na Cibulce byla dokončena, ještě v době před 23.08.2012, tedy předtím, než A ■■■ Š ■■■■■ uzavřel se žalovanou kupní smlouvu, kterou převedl na žalovanou pozemky, na nichž v té době již byly vybudovány tyto stavby jako samostatné věci. V řízení nebyly provedeny žádné důkazy, které by určovaly, že předmětná stavba vznikla jako věc v právním slova smyslu později a že ji do svého vlastnictví nabyla žalovaná nebo že by část této stavby představovanou stavbou vodovodu nabyla do svého vlastnictví společnost Vodovody a kanalizace Beroun a.s. Za takový důkaz nelze považovat ani kolaudační souhlasy, které toliko povolují užívání již předtím dokončené stavby, ani dohodu o změně stavebníka ze dne 23.04.2013 uzavřenou mezi A ■■■■■ Š ■■■■■, žalovanou a společností Vodovody a kanalizace Beroun a.s. a ani doklady předložené žalovanou a vypovídající o zaplacení zhotoviteli díla společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. učiněném v souladu s dohodou o převodu práv a povinností uzavřenou dne 23.08.2012 mezi A ■■■■■ Š ■■■■■ a žalovanou. Soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním. Kupní smlouvu ze dne 23.8.2012 shledal neplatnou. Tato kupní smlouva může být smlouvou neplatnou jen z toho důvodu, že žalovaná při jejím uzavření nebyla vlastníkem předmětné stavby vodovodu a kanalizace, neboť tomu nesvědčil žádný právní titul. Takovým titulem rozhodně není uzavřená dohoda o

převodu práv a povinností ze dne 23.8.2012. Žalobkyni není jasné, proč se soud I. stupně odchýlil od svého předběžného právního názoru. Soud I. stupně dále pochybil, když neprovedl žalobkyní navržené důkazy, a to důkaz dvěma prohlášeními společnosti AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o., v nichž tato společnost potvrzuje, že pouze ona vedla stavební deníky na předmětné stavbě, důkaz znaleckým posudkem Ing. Jiřího Žáčka o posouzení technologických postupů, důkaz znaleckým posudkem Ing. Daniela Kozického o skutečném termínu provedení staveb vodních děl vodovodu a jednotné kanalizace. Navrhovala, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil a vyhověl jejímu žalobnímu návrhu.

3. Žalovaná se k podanému odvolání vyjádřila tak, že z definice vodovodu a kanalizace podle ustanovení § 2 odst. 1 a 2 zákona o vodovodech a kanalizacích nelze hovořit o vodovodu a kanalizaci jako o samostatných vodních dílech a věcech v právním smyslu do té doby, než jsou užitelné, tj. napojené na jiné součásti vodovodní a kanalizační soustavy a než je vydáno povolení k jejich užívání. Jakákoliv rozestavěná stavba vodovodu nebo kanalizace nemůže být věcí v právním smyslu, neboť u ní chybí základní vlastnost věci, a to schopnost sloužit potřebě lidí. Dokud není možné stavbu vodovodu a kanalizace užívat a dokud není individualizována tak, že ji zbývá už jen fakticky propojit s navazujícím vodovodem, je rozestavěná stavba vodovodu a kanalizace součástí pozemku, na kterém se nachází. A. Š. uzavřel se společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. jako zhotovitelem dne 27.10.2011 smlouvu o dílo a následně převedl veškerá práva a povinnosti ze smlouvy o dílo ze dne 27. 10. 2011 na společnost CHRYSBERON, a.s. dohodou o převodu práv a povinností. Žalovaná poté uhradila celou cenu díla dle smlouvy o dílo. 23.8.2012 uzavřela žalovaná s panem Š. kupní smlouvu, na základě které nabyla od pana Š. pozemky v k.ú. Beroun, na kterých probíhala výstavba díla – stavby vodovodu a kanalizace, a to podle výslovného znění kupní smlouvy s veškerými součástmi a příslušenstvím. V souvislosti s dohodou o spolupráci, která byla uzavřena mezi panem Š. a žalovanou, uzavřela žalovaná a pan Š. dne 23.8.2012 kupní smlouvu, na základě které měl pan Š. nabýt 50% podíl na stavbě vodovodu a kanalizace. Pan Š. zde prohlásil, že stavby byly ke dni podpisu smlouvy dokončeny. Stavby však dokončeny nebyly. Stavba vodovodu a kanalizace tak, jak byla vymezena v kupní smlouvě ze dne 23.8.2012, nikdy nevznikla. Se společností Vodovody a kanalizace Beroun a.s. bylo dohodnuto, že část stavby 2. etapy nazvanou vodovodní řad o celkové délce 192,6 m, provede svým nákladem tato společnost a stane se vlastníkem této dílčí stavby vodovodu. Za tímto účelem byla uzavřena dohoda o změně stavebníka mezi firmou Vodovody a kanalizace Beroun a.s., žalovanou a panem Š. Stavba byla dokončena až 21.10.2013, kdy firma AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. předala celé dílo žalované. Poukazovala na nemravné jednání pana Š., který uzavřel se společností Autodoprava Chalupecký s.r.o. smlouvu o dílo, aniž měl prostředky na zaplacení sjednané ceny, proto v roce 2012 postoupil svá práva a povinnosti na žalovanou. Do výstavby vodovodu a kanalizace nevložil ani korunu, přesto se v roce 2016 rozhodl převést vlastnictví ke stavbě vodovodu a kanalizace, ačkoliv musel vědět, že nejsou jeho. Pokud jde o neprovedení všech důkazů soudem I. stupně, pak podotýkala, že soud nemusí provést všechny navržené důkazy. Bylo zjevné, že důkazní hodnota důkazů navržených žalobkyní byla velmi sporná. Pokud žalobkyně navrhuje v odvolacím řízení provedení důkazů znaleckými posudky, pak podle jejího názoru tyto důkazy nejsou důkazem uplatnitelným v odvolacím řízení kvůli koncentraci řízení a zásadě neúplné apelace. Kromě toho tyto znalecké posudky nic neprokazují, jsou jen shrnutím zápisů ze stavebních deníků. Pokud jde o rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 7 C 78/2017 a u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 22 Co 81/2019, je třeba zdůraznit, že se jednalo o poněkud jinou věc, když soud neposuzoval přímo vlastnictví stavby vodovodu a kanalizace, ale pouze vlastnictví přípojky k jiné části vodovodu a kanalizace, než je předmětem tohoto řízení. Vůbec tak nezvažoval otázku toho, zda byla stavba ke dni 23.8.2012 dokončena a kdo se stal jejím vlastníkem. Vystavení faktury společností Autodoprava Chalupecký s.r.o. ještě neznamená, že dílo bylo dokončeno. Navrhla proto, aby odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.

4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 212 věty první o. s. ř. v celém rozsahu dle ustanovení § 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobkyně se žalobou podanou u soudu I. stupně dne 18. 2. 2016, upravenou změnou žaloby, která byla připuštěna usnesením Okresního soudu v Berouně č.j. 4 C 46/2016-2001 ze dne 20. 3. 2018 domáhala určení, že je vlastníkem vodovodu a splaškové kanalizace, pro kterou bylo dne 28. 5. 2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí stavební povolení pod č.j. MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20. 11. 2013 a které obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou – kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,6 m, začátek – souřadnice XY – 1053049.50 a – 768282.303; a vodovod o celkové délce 192,6 m označený – vodovodní řád – výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, začátek – souřadnice XY – 1053070.297 a – 768310.529, konec – souřadnice XY – 1053216.902 a – 768330.336, in eventum, že je podílovým spoluvlastníkem citovaného vodovodu a splaškové kanalizace. Žalobu odůvodnila tím, že předmětnou stavbu zhotovila firma AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. pro pana A. Š. na základě smlouvy o dílo, která byla mezi nimi uzavřena dne 27.10.2011. Pan Š. byl také po celou dobu výstavby vlastníkem pozemků, na kterých stavba probíhala. Jako objednatel se tak stal vlastníkem zhotoveného vodovodu a kanalizace. Stavba byla zhotovena 22.8.2012, což vyplývá z potvrzení společnosti Rokemont, která vykonávala na stavbě stavební dozor. Pan Š. uzavřel 23.8.2012 s žalovanou dohodu o převodu práv a povinností ze smlouvy o dílo a touto smlouvou převedl všechna práva a povinnosti ze smlouvy o dílo na žalovanou. Stejněho dne byla mezi žalovanou a panem Š. uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byl převod spoluvlastnického podílu ke stavbě vodovodu a kanalizace ve výši 50% zpět na pana Š. Stavba v té době nebyla ještě zhotovena, proto nemohl pan Š. převést práva a povinnosti na žalovanou, a proto nemohla být ani uzavřena následná kupní smlouva na spoluvlastnický podíl k této stavbě. K části stavby byla uzavřena dohoda s firmou Vodovody a kanalizace Beroun, rovněž tuto považují za neplatnou, neboť byla uzavřena s nevlastníkem. Žalobkyně uzavřela jako kupující dne 15. 2. 2016 kupní smlouvu s panem A. Š. jako prodávajícím, na jejímž základě nabyla vlastnické právo k předmětu převodu, tj. ke stavbě vodovodu a splaškové kanalizace, pro které bylo vydáno 28. 5. 2012 shora citované stavební povolení a které následně bylo kolaudováno kolaudačním souhlasem Městského úřadu v Berouně ze dne 20. 11. 2013 (dále jen také označené jako Stavba vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa). A. Š. v citované kupní smlouvě prohlásil, že jako objednatel se stal výlučným vlastníkem originárně vytvořeného předmětu části díla vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa, když k přechodu vlastnického práva došlo následně na žalobce právě citovanou kupní smlouvou, a to okamžikem podpisu kupní smlouvy. A. Š. byl dle žalobkyně od počátku jediným a výlučným vlastníkem celé stavby vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa a mohl platně uzavřít kupní smlouvu se žalobkyní dne 15. 2. 2016. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení pak žalobkyně spatřuje v ohrožení jejího vlastnického práva, kdy bez tohoto určení je právní postavení žalobkyně nejisté, neboť žalovaná zpochybňuje vlastnické právo A. Š. ke stavbě vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa a o sobě sám tvrdí, že je výlučným vlastníkem stavby vodovodu a kanalizace. Kromě toho žalovaná jednala ve vodoprávním řízení jako vlastník vodovodního řádu a kanalizace a svým jednáním ohrožuje a do budoucna hodlá ohrožovat vlastnické právo žalobkyně ke stavbě vodovodu a kanalizace. Bez určení vlastnického práva ke stavbě bude ohrožen řádný výkon vlastnického práva. Pro případ, že by soud shledal dohodu o převodu práv a povinností uzavřenou dne 23. 8. 2012 mezi A. Š. a žalovanou za platnou a následně shledal platnou kupní smlouvu uzavřenou mezi žalovaným a A. Š., navrhl, aby soud určil, že žalobkyně je vlastníkem jedné poloviny citované kanalizace a vodovodu.

6. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, neboť podle jejího názoru ona je vlastníkem jednotné kanalizace. Uvedla, že dne 27. 10. 2011 pan A. Š. uzavřel jako objednatel smlouvu o dílo se společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o., která byla modifikována dodatkem č. 1 ze dne 20. 8. 2012. Dílo, které bylo jejím předmětem, bylo označeno jako výstavba plynovodu, komunikace vodovodu a splaškové kanalizace dle projektové dokumentace vypracované Ing. J. J. – IST ze září 2011 na pozemcích v lokalitě „Na Cibulce“, když toto dílo mimo jiné zahrnovalo vodní dílo specifikované jako vodovod a kanalizace pod názvem Beroun – Závodí – Na Cibulce – technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace 1. a následně 2. etapa. Celková cena díla byla sjednána částkou 11 829 323 Kč s tím, že tato částka byla postupně hrazena na základě faktur vystavovaných zhotovitelem na částku odpovídající skutečnému provedení části díla. Žalovaná dále uvedla, že dne 23. 8. 2012 uzavřela s A. Š. dohodu o převodu práv a povinností, na základě které A. Š. převedl na žalovanou veškerá práva a povinnosti, která mu vyplývala ze smlouvy o dílo. Na základě dohody o převodu práv a povinností se tak žalovaná stala novým objednatelem ze smlouvy o dílo. Převod práv a povinností byl učiněn za úplatu ve výši 2 812 000 Kč, která v té době odpovídala části předmětu smlouvy o dílo zaplacené A. Š. zhotoviteli Autodopravě Chalupický. Další vystavené faktury zhotovitelem hradila již výlučně žalovaná. Dne 23. 8. 2012 A. Š. jako prodávající uzavřel se žalovanou jako kupujícím kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej pozemku, na němž se v dané chvíli nacházely obě etapy stavby vodovodu a kanalizace za cenu celkem 37 769 482 Kč. V kupní smlouvě A. Š. výslovně uvedl, že na citovaných pozemcích se nenacházejí žádné stavby. Dne 23. 8. 2012 pak uzavřela žalovaná s A. Š. jako kupujícím kupní smlouvu, na jejímž základě měla na A. Š. převést spoluvlastnický podíl v rozsahu jedné poloviny vzhledem k celku obou etap stavby vodovodu a kanalizace, a to za marginální částku ve výši 60 000 Kč plus DPH. Tuto smlouvu však žalovaná považuje za neplatnou, a to především proto, že ke dni uzavření kupní smlouvy 23. 8. 2012 nebyla stavba vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa dokončena a nebyla schopna převodu jako věc v právním smyslu. Stavba ke dni 23.8.2012 nebyla v takovém stavu, aby se jednalo o věc způsobilou být předmětem právních vztahů. Touto se stala až v rámci kolaudace 20. 11. 2013, tedy okamžikem propojení s tzv. hlavním řadem kanalizační a vodovodní soustavy, kdy mohla jako samostatná věc vzniknout a být předmětem právních vztahů. Ona jako stavebník a objednatel, který vstoupil do práv a povinností původního objednatele ve smlouvě o dílo stavby vodovodu a kanalizace, a to obou etap, řádně hradila veškeré vystavené faktury na dokončení díla, dílo dobudovala a vyjma již shora uvedené platby původnímu objednateli A. Š. zaplatila v souladu se smlouvou o dílo za dokončení stavby další částku 7 500 000 Kč. Kolaudační souhlas k dokončenému dílu byl pak žalované jako stavebníkovi vydán více než po roce od vstupu do práv a povinností objednatele. Žalovaná uvedla, že jelikož A. Š. nemohl platně nabýt vlastnické právo k jedné polovině vodovodu a kanalizace shora uvedených, nemohl tato také platně převést na žalobkyni. Pokud jde o vlastnictví k vodovodu, k tomuto žalovaná uvedla, že dne 23. 4. 2013 byla mezi žalovanou a Alešem Štolcbartem na straně jedné a společností Vodovody a kanalizace Beroun a.s. (dále jen VAK Beroun) uzavřena dohoda o změně stavebníka, na základě které se novým stavebníkem vodovodního řádu stala společnost VAK Beroun, která provedla výstavbu a následně i kolaudaci vodovodního řádu vlastním jménem, čímž se dne vydáním kolaudačního souhlasu stala vlastníkem vodovodního řádu. Žalovaná s ohledem na podanou žalobu učinila vzájemný návrh, kterým se domáhala určení, že je vlastníkem jednotné kanalizace o celkové délce 256,6 m označené kanalizační stoka A, materiál: PP, profil 400 mm, délka 256,6 m, souřadnice XY začátek – 1053234.524 a – 768350.414, souřadnice XY konec – 1053049.50 a 768282.303 s tím, že na tomto určení má naléhavý právní zájem proto, že jako výlučný vlastník předmětné stavby má nyní nejisté postavení a její právo je nepochybně ohroženo a ohrožováno žalobkyní, která svým jednáním a svými úkony převádí vlastnická práva a jedná v rozporu s faktickým vlastnickým právem žalované
7. Před soudem I. stupně proběhla dvě jednání. Při prvním jednání se soud pokusil o smírné vyřešení věci a seznámil účastníky s výsledky přípravy jednání a s jeho předběžným názorem, že na základě

projevené vůle strana jsou žalobkyně a žalovaná spoluvlastníky předmětné stavby. Soudem I. stupně pak bylo poskytnuto účastníkům poučení podle ustanovení § 118a o.s.ř., a to v tom smyslu, že je potřeba doplnit tvrzení a navrhnout důkazy k prokázání, na základě čeho ten který z účastníků nabyl své vlastnické právo. Účastníkům byla poskytnuta lhůta 30 dnů. Po doplnění tvrzení z obou stran a již v úvodu tohoto rozsudku avizovaného připuštění změny žaloby byly při dalším jednání provedeny listinné důkazy, další návrhy na doplnění dokazování byly pro nadbytečnost zamítnuty a jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku. Dne 7.8.2018 byl vyhlášen napadený rozsudek, kterým byla zamítnuta žaloba na určení, že žalobkyně je vlastníkem vodovodu a splaškové kanalizace, pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303; a vodovod o celkové délce 192,6m označený - Vodovodní řad - výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, začátek - souřadnice XY - 1053070.297 a - 768310.529, konec - souřadnice XY - 1053216.902 a - 768330.336, In eventum, že žalobkyně je podílovým spoluvlastníkem, vodovodu a splaškové kanalizace, pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303; a vodovod o celkové délce 192,6m označený - Vodovodní řad - výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, začátek - souřadnice XY - 1053070.297 a - 768310.529, konec - souřadnice XY - 1053216.902 a - 768330.336 (výrok I). Dále bylo rozhodnuto tak, že se určuje, že vlastníkem vodovodního díla – jednotné kanalizace – vedené pod názvem „Beroun – Závodí – Na Cibulce- technická a dopravní infrastruktura – vodovod a kanalizace – 2. etapa“ pro kterou bylo dne 28.5.2012 vydáno Městským úřadem Beroun, odborem životního prostředí, pod č.j.MBE/222964/2012/ŽP-LiB, sp.zn. 4855/2012/ŽP, stavební povolení a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí č.j. MBE/57015/2013/ŽP-LiB, sp.zn. 11598/2013/ŽP ze dne 20.11.2013 a jež obsahuje jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,6 m označenou - Kanalizační stoka A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60m, začátek - souřadnice XY - 1053049.50 a - 768282.303 je žalovaná (výrok II) a že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady řízení ve výši 25 591,50 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalované Mgr. Pavla Vraného, advokáta (výrok III).

8. Z odůvodnění tohoto rozsudku se podává, že soud I. stupně z provedeného dokazování zjistil, že mezi právním předchůdcem žalobkyně A. Š. a žalovanou Chrysberon a.s. probíhala od roku 2010 dlouhodobá spolupráce týkající se mimo jiné nabytí pozemků v k. ú. Beroun žalovanou za součinnosti A. Š. a za účelem změny těchto pozemků na stavební parcely, následně vybudování rodinných domů na těchto pozemcích, a to až do konce roku 2014. V mezidobí A. Š. vlastníci v roce 2011 pozemky v k. ú. Beroun – Zavadilce uzavřel smlouvu o dílo se spol. Autodoprava Chalupecký s.r.o., jejímž předmětem bylo vybudování infrastruktury na pozemcích ve vlastnictví A. Š., která následně měla sloužit k připojení lokality Na Cibulce Beroun. Dne 23. 8. 2012 uzavřel A. Š. se společností Chrysberon a.s. řadu smluv a dohod. V posuzovaném případě pak dohodu o převodu práv a povinností objednatele ze smlouvy o dílo uzavřené s AUTODOPRAVOU CHALUPECKÝ s.r.o., na základě které se souhlasem zhotovitele AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. na místo objednatele vstoupila do práv a povinností vyplývajících ze smlouvy o dílo uzavřené dne 27. 10. 2011 žalovaná. Žalovaná za převod práv a povinností z citované smlouvy o dílo zaplatila A. Š. částku ve výši 2 812 000 Kč, která v té době odpovídala části ceny předmětu smlouvy o dílo do té doby zaplacené

A ■■■ Š ■■■ AUTODOPRAVĚ CHALUPECKÝ s.r.o. Následně Chrysberon a.s. jako objednatel doplatil veškeré faktury vystavené zhotovitelem AUTODOPRAVOU CHALUPECKÝ s.r.o. až do plného ukončení díla, které bylo na základě předávacího protokolu a kolaudace ke kanalizaci předáno 20. 11. 2013. Rovněž dne 23. 8. 2012 uzavřeli žalovaná Chrysberon a.s. a A ■■■ Š ■■■ kupní smlouvu, na základě které žalovaná převedla na A ■■■ Š ■■■ jednu polovinu vlastnických práv ke stavbě vodovodů a kanalizace Na Cibulce 1. a 2. etapa. Vůle účastníků citovaných smluv byla nabýt spoluvlastnictví ke zhotovované infrastruktuře, načež 23. 4. 2013 A ■■■ Š ■■■ a žalovaná Chrysberon a.s. na straně jedné jako spoluvlastníci uzavřeli dohodu o změně stavebníka, na základě které VAK Beroun se stal stavebníkem části stavby vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa v podobě vodovodního řádu, který dokončil výstavbu a dospěl až ke kolaudaci vodovodního řádu vlastním jménem, na které také bylo vydáno kolaudační rozhodnutí. Kolaudace kanalizace proběhla k 20. 11. 2013, práce na vodovodu a vodovodním řádu pokračovaly minimálně do září 2012, jak vyplynulo z prohlášení společnosti VAK Beroun. Dne 23. 8. 2012 A ■■■ Š ■■■ dále kupní smlouvou převedl na žalovanou Chrysberon a.s. vlastnické právo k pozemkům, na nichž probíhala výstavba infrastruktury zapsaných na LV č. ■■■ pro obec Beroun k. ú. ■■■ za celkovou částku 37 769 482 Kč. Žalobkyně společnost STAS Co., s.r.o. pak uzavřela jako kupující dne 15. 2. 2016 kupní smlouvu s A ■■■ Š ■■■ jako prodávajícím, když předmětem převodu bylo vlastnické právo ke stavbě vodovodu a splaškové kanalizace označené jako stavba vodovodu a kanalizace Na Cibulce – 2. etapa.

9. Při právním hodnocení vycházel soud I. stupně s ohledem na datum uzavření jednotlivých smluv z občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 a dále zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen občanský zákoník a obchodní zákoník).
10. Nejprve se soud I. stupně zabýval otázkou, zda má žalobkyně a na druhé straně žalovaná naléhavý právní zájem na požadovaném určení. V případě vodovodu a kanalizace se jedná o nemovité stavby, které nepodléhají evidenci v katastru nemovitostí, a jelikož v řízení bylo prokázáno, že oba účastníci jednají, resp. chovají se jako vlastníci vodovodu a kanalizace, soud I. stupně má za to, že naléhavý právní zájem je dán.
11. Dohodu o převodu práv a povinností posuzoval soud I. stupně podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. účinného do 31. 12. 2013, neboť přesto, že A ■■■ Š ■■■ nebyl zapsán jako podnikatel v obchodním rejstříku ani v živnostenském rejstříku, ze vzájemné činnosti obou subjektů bylo patrné, že se jedná mezi nimi o podnikatelskou činnost vykonávanou soustavně minimálně od roku 2010 do roku 2014 za účelem zisku. Dospěl k závěru, že se jedná o nepojmenovaný typ smlouvy, nicméně shodným prohlášením účastníků smlouvy o dílo, a sice A ■■■ Š ■■■ a společnosti AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. na jedné straně a následně žalované společnosti Chrysberon a.s. má soud I. stupně jednoznačně za to, že daná dohoda je platná, jednoznačně vyjadřuje vůli všech zúčastněných, aby žalovaná Chrysberon a.s. vstoupila do práv objednatele z citované smlouvy o dílo. Žalovaná se také jako objednatel po celou dobu až do vydání kolaudačního rozhodnutí a předání díla chovala, hradila veškeré závazky vzniklé ze smlouvy o dílo vedoucí k dokončení daného díla, požádala o kolaudační rozhodnutí.
12. Dále se soud I. stupně zabýval platností uzavřené kupní smlouvy mezi žalovanou Chrysberon a.s. jako prodávajícím a A ■■■ Š ■■■ jako kupujícím uzavřené 23. 8. 2012. jejím předmětem byl převod spoluvlastnického podílu v rozsahu jedné poloviny vzhledem k celku staveb vodovodu a jednotné kanalizace – vedené pod názvem Beroun – Závodí – Na Cibulce – technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace – 1. etapa a 2. etapa v k. ú. Beroun za kupní cenu 60 000 Kč. Soud I. stupně dospěl k závěru, že tato smlouva nebyla platně uzavřena. Inženýrské sítě, zejména vodovody a kanalizace nebo energetické či jiné vedení, nejsou součástí pozemku. Jsou nemovitou stavbou, která nepodléhá evidenci v katastru nemovitostí. Stavba v případě vodovodu a kanalizací tak, aby mohla být předmětem občansko-právních vztahů, vznikne až tehdy, je-li stavba vybudována do takového stadia, od něhož počínaje všechny další stavební práce se směřují již k dokončení takto druhově i individuálně určené věci. Rozhodujícím k posouzení tedy bylo,

v jakém stavu se nacházely stavby vodovodu a kanalizací Na Cibulce – 2. etapa ke dni uzavření předmětných smluv a dohod ke dni 23. 8. 2012 přesto, že dle soudu vůle účastníků jednoznačně byla taková, že se stanou spoluvlastníky vybudované infrastruktury, a to v rámci dlouhodobě probíhající spolupráce. Vlastníkem takové stavby se stává stavebník, kterým ve smyslu občanského práva je ten, kdo stavbu uskutečnil s právně relevantně projeveným úmyslem mít ji pro sebe. Není rozhodné, komu bylo adresováno rozhodnutí o stavebním povolení. Jestliže v řízení bylo prokázáno, že stavba vodovodu a kanalizace, resp. celé infrastruktury pokračovala až do listopadu roku 2013, kdy byla kolaudována kanalizace, pokud pak jde o stavbu vodovodu, tak minimálně do září 2012, kdy VAK Beroun dokončoval práce na některých částech vodovodního řádu tak, aby tento mohl být následně připojen vodovodními přípojkami k jednotlivým nemovitostem, pak nemohla být stavba dokončena, jak tvrdí žalobkyně, kde dni podpisu smlouvy o převodu práv a povinností, zároveň kupní smlouvy a především kupní smlouvy, kterou Chrysberon převádí daného dne zpět na A. Š. jednu polovinu vlastnického práva k vodovodům a kanalizacím. Z hlediska občansko-právního pak tedy se ke dni uzavření této kupní smlouvy nejednalo o věc v právním smyslu, nebyla proto způsobilá být předmětem citované kupní smlouvy, a proto soud I. stupně dospěl k závěru, že kupní smlouva takto uzavřená, na základě které by se A. Š. zpětně stal vlastníkem jedné poloviny infrastruktury Na Cibulce 1 a 2, není platnou. Proto nenabyl A. Š. vlastnického práva k jedné polovině infrastruktury. Dohoda o převodu práv a povinností ze smlouvy o dílo ale platným úkonem je, A. Š. se tak nemohl stát vlastníkem infrastruktury. Stavebníkem až do úplného zhotovení díla byla společnost Chrysberon a.s., která následně dokončením tohoto díla nabyla vlastnické právo ke kanalizaci a A. Š. se nemohl stát ani vlastníkem vodovodu, když společně se společností Chrysberon a.s. převedli práva a povinnosti stavebníka k části vodovodního řádu právě na VAK Beroun a.s. Rovněž tento úkon, tedy dohoda o převodu práv stavebníka byla soudem I. stupně shledána jako úkon platný, na jeho platnost nemůže mít vliv právní závěr soudu, že A. Š. nebyl spoluvlastníkem infrastruktury, a tudíž sám o sobě nemohl převádět práva stavebníka k vodovodu na VAK Beroun, nicméně Chrysberon a.s. vlastníkem, resp. stavebníkem byl, a tudíž nic nebránilo jemu, aby část práv a povinností týkající se stavby vodovodu, převedl platně na VAK Beroun, což se také stalo. Žalovaná Chrysberon a.s. se stala objednatelem ze smlouvy o dílo uzavřené jejím právním předchůdcem A. Š. se společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ ke zhotovení infrastruktury lokality Na Cibulce 2 a toto dílo dokončovala vlastními prostředky jako stavebník. 23. 4. 2013 převedla práva a povinnosti stavebníka části stavby vodovodu, vodovodního řádu na VAK Beroun a dále pak tedy jako stavebník dokončila stavbu kanalizace, pro kterou také bylo na jméno žalované vydáno kolaudační rozhodnutí. V té době společnost Chrysberon a.s. byla také vlastníkem pozemků, na kterých výstavba infrastruktury probíhala. Zhotovením tohoto díla, dokončením stavby kanalizace, se tak žalovaná stala nabyvatelem a vlastníkem kanalizace. O nákladech řízení pak bylo soudem I. stupně rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř..

13. Soud I. stupně zjistil skutkový stav pro rozhodnutí v dostatečném rozsahu a odvolací soud na jím zjištěný skutkový stav uvedený v odůvodnění napadeného rozsudku a stručně shrnutý shora odkazuje.
14. Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, vodovod je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody, její úpravu a shromažďování. Vodovod je vodním dílem.
15. Podle odst. 2 citovaného ustanovení kanalizace je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující kanalizační stoky k odvádění odpadních vod³⁾ a srážkových vod společně nebo odpadních vod samostatně a srážkových vod samostatně, kanalizační objekty, čistírny odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizace. Odvádí-li se odpadní voda a srážková voda společně, jedná se o jednotnou kanalizaci a srážkové vody se vtokem do této kanalizace přímo, nebo přípojkou stávajících odpadními vodami. Odvádí-li se odpadní voda

samostatně a srážková voda také samostatně, jedná se o oddílnou kanalizaci. Kanalizace je vodním dílem.

16. Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích vlastník vodovodu nebo kanalizace je povinen na své náklady zajistit průběžné vedení majetkové evidence svých vodovodů a kanalizací. Vlastnické vztahy k vodovodům a kanalizacím, jakož i k vodovodním přípojkám a kanalizačním přípojkám se nezapisují do katastru nemovitostí. Na majetkovou evidenci vodovodů a kanalizací se nevztahuje zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
17. Podle ustanovení § 118 odst. 1 občanského zákoníku předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty.
18. Podle ustanovení § 119 odst. 1 občanského zákoníku věci jsou movité nebo nemovité.
19. Podle odst. 2 citovaného ustanovení nemovitostmi jsou pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem.
20. Podle ustanovení § 542 odst. 1 obchodního zákoníku jestliže zhotovitel zhotovuje věc u objednatele, na jeho pozemku nebo na pozemku, který objednatel opatřil, objednatel nese nebezpečí škody na zhotovované věci a je jejím vlastníkem, jestliže smlouva nestanoví něco jiného.
21. Po právní stránce posuzoval odvolací soud shodně se soudem I. stupně otázku vzniku vlastnictví k vodovodu a kanalizaci v souladu s přechodným ustanovením § 3028 odst. 2 věta za středníkem o. z., podle občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, neboť tyto byly vybudovány nejdříve koncem roku 2012 a s větší pravděpodobností až v roce 2013. Rovněž otázku platnosti jednotlivých smluv uzavřených mezi právním předchůdcem žalobkyně panem Štolcbartem a žalovanou, posuzoval soud I. stupně správně podle občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013 a obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, a to s ohledem na datum jejich uzavření.
22. Smlouva o dílo ze dne 27. 10. 2011, na základě které měly být vodovod a kanalizace vybudovány, byla původně uzavřena mezi A. Š. jakožto objednatelem a vlastníkem pozemků, na kterých měly být zbudovány a společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o. jakožto zhotovitelem. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že tato smlouva byla uzavřena v režimu obchodního zákoníku (§ 536 a násl. obchodního zákoníku). A. Š. jako prodávající však dne 23. 8. 2012 uzavřel se společností CHRYSBERON a.s. jako kupujícím kupní smlouvu, na základě které společnost CHRYSBERON a.s. nabyla vlastnické právo k pozemkům, na nichž byl předmětný vodovod a kanalizace budován. Touto smlouvou tak na společnost CHRYSBERON a.s. přešlo vlastnického právo nejen k samotným pozemkům, ale i k jejich příslušenství. Dále mezi žalovanou a panem Š. byla stejného dne uzavřena dohoda o převodu práv a povinností, na základě které byla převedena veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo ze dne 27. 10. 2011 na společnost CHRYSBERON a.s. Tato dohoda, stejně tak jako předchozí smlouva o dílo, byly i odvolacím soudem shledány platnými, neboť obsahovaly všechny náležitosti a byly dostatečně určité a srozumitelné, tedy strany si v nich dostatečně určité sjednaly svá práva a povinnosti. V případě dohody o převodu práv a povinností ze smlouvy o dílo se jednalo o tzv. nepojmenovanou smlouvu podle ustanovení § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Žalovaná se tak stala jednak vlastníkem pozemků, na kterých byly vodovod a kanalizace budovány a jednak objednatelem díla ze smlouvy o dílo ze dne 27.10.2011, přešlo na ni tudíž vlastnické právo k pozemkům i práva a povinnosti ze smlouvy o dílo.
23. Správně posoudil soud I. stupně i kupní smlouvu, která byla uzavřena mezi žalovanou a panem Štolcbartem a na základě které měl tento nabyt spoluvlastnický podíl v rozsahu 1/2 ke stavbě vodovodu a kanalizace, jako smlouvu neplatnou.
24. Nepřímým předmětem občanskoprávních (tedy soukromoprávních) vztahů jsou především věci. Legální definice v soukromoprávní normě v době, kdy byly uzavřeny sporné dohody mezi

žalovanou a panem Š [redacted] (2012), chyběla. Původně ji obsahoval v § 13 zákoník mezinárodního obchodu, č. 101/1963 Sb.. Právní věda v té době však stále vykládala pojem věci v podstatě shodně, jako ji definoval onen dnes již zrušený zákon. V právním smyslu se věcmi rozuměly hmotné předměty a ovladatelné přírodní síly. Věcmi však byly hmotné předměty i přírodní síly právě jen tehdy, jsou-li ovladatelné. Předmětem občanskoprávních vztahů může být také věc hromadná, jež představuje soubor věcí, jejichž spojení a vnitřní vazby sledují společný účel. Stavba je takový výsledek stavební činnosti, jímž vznikne věc. Výsledek stavební činnosti se přitom podle judikatury považuje za věc tehdy, jestliže stavební práce pokročily natolik, že je rozeznatelný půdorys stavby a (nejde-li ovšem o stavbu podzemní) první nadzemní podlaží. Vznik stavby jako věci ve smyslu práva nelze spojovat jen s její stavební dokončeností. Postačí, jestliže je stavba vybudována minimálně do takového stadia, v němž je již nezaměnitelně individualizována. Nejde-li o některou ze speciálních staveb (např. stavbu podzemní), je možno vznik stavby klást do roviny s okamžikem, kdy je jednoznačně patrné řešení prvního nadzemního podlaží (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cdo 111/92). V projednávaném případě je třeba vycházet z toho, že stavba vodovodu a kanalizace je stavbou specifickou, většinou z velké části stavbou podzemní. Za věc ji lze považovat od doby, kdy je nezaměnitelně individualizována. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu I. stupně, že k takovéto individualizaci dojde až v okamžiku, kdy je zřejmé, jaký je její rozsah, kam až povede a kudy, apod. Za věc je takovou stavbu fakticky možné považovat až v době, kdy je připravena na napojení a zbývají udělat pouze dílčí úpravy, které již nezmění její rozsah ani směr.

25. Odvolací soud se rovněž ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně o tom, že v řízení bylo prokázáno, že stavba vodovodu a kanalizace, resp. celé infrastruktury, nebyla v době uzavření této smlouvy dokončena a nebyla tak z hlediska občansko-právního věcí v právním smyslu a nebyla jako taková způsobilá být předmětem citované kupní smlouvy. V řízení bylo prokázáno, že stavba pokračovala až do listopadu roku 2013, kdy byla kolaudována kanalizace, na stavbě vodovodu ještě v září 2012 společnost VAK Beroun a.s. dokončovala práce na některých částech vodovodního řadu tak, aby tento mohl být následně připojen vodovodními přípojkami k jednotlivým nemovitostem, jak vyplynulo z jejího potvrzení. To, že kde dni podpisu kupní smlouvy nebyla stavba dokončena jako věc v právním smyslu, potvrdili vlastně i žalovaná a pan Š [redacted] tím, že dne 9.4.2013 uzavřeli se společností VAK Beroun a.s. dohodu o změně stavebníka, která se týkala části stavby – vodovodní řad. I z toho je patrné, že v té době stavba ještě nebyla dokončena. Svědčí o tom ostatně i prohlášení pana Š [redacted] v kupní smlouvě ze dne 23.8.2012, kterou na žalovanou převáděl dotčené pozemky a ve které prohlašuje, že na těchto pozemcích nejsou žádné stavby. O tom, že stavba nebyla dokončena ostatně svědčí i to, že mezi žalovanou a panem Š [redacted] byla uzavřena dohoda o převzetí práv a povinností ze smlouvy o dílo. Pokud by dílo bylo dokončeno, bylo by nelogické, aby takováto smlouva byla uzavírána. Z hlediska občansko-právního tedy vodovod a kanalizace ke dni uzavření této kupní smlouvy nebyly věcí v právním smyslu, nebyly tudíž způsobilé být předmětem citované kupní smlouvy. Z toho důvodu je tato kupní smlouva neplatná. Spoluvlastnický podíl na pana Š [redacted] tak platně převeden nebyl a jelikož se nestal jeho vlastníkem, nemohl jej ani převést na třetí osobu – žalobkyni. Rovněž kupní smlouva uzavřená mezi panem Š [redacted] a žalobkyní je tak neplatná, neboť prodávajícím byla osoba, která nebyla vlastníkem věci, šlo o nabytí od nevlastníka.
26. Jelikož zhotovitel zhotovoval věc (původně stavbu vodovodu a kanalizace, po uzavření dohody o změně stavebníka již jen stavbu kanalizace) na pozemku objednatele, objednatel, tedy žalovaná, se stala po dokončení jejím vlastníkem.
27. Pokud žalobkyně ve svém odvolání poukazovala na rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 22 Co 81/2019-220, kterým byl přezkoumáván rozsudek Okresního soudu v Berouně č.j. 7 C 78/2017 – 145, pak odvolací soud uvádí, že předmětem tohoto řízení nebylo vlastnictví vodovodu a kanalizace jako celku, ale předmětem řízení byla vodovodní přípojka, a to pouze jedna vodovodní přípojka,

jejíž režim spadá pod ustanovení § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích. Proto v tomto řízení šlo o poněkud odlišnou situaci.

28. K další odvolací námitce žalobkyně odvolací soud uvádí, že soud I. stupně zamítl provedení dalších důkazů navržených žalobkyní, což také ve svém rozhodnutí zdůvodnil a odvolací soud s jeho závěrem souhlasí, když rozhodné skutečnosti již byly dostatečně prokázány jinak.
29. Z výše uvedených důvodů proto soud I. stupně správně zamítl žalobu žalobkyně na určení, že právě ona je vlastníkem stavby vodovodu a kanalizace a správně ve výroku II určil, že vlastníkem stavby kanalizace je žalovaná (když vlastníkem stavby vodovodu se stala společnost VAK Beroun a.s.). Proto odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil, včetně nákladového výroku, když ani zdeš neshledal pochybení.
30. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř., dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když i v odvolacím řízení úspěšná žalovaná má právo na náhradu nákladů řízení, které jí za odvolacího řízení vznikly.
31. Žalované přiznaná náhrada nákladů řízení představuje náklady jejího právního zastoupení, které podle obsahu spisu tvoří 2 úkony (vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu) po 2 500 Kč dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dvakrát režijní paušál po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21 % DPH ve výši 1 176 Kč. Celkem náklady odvolacího řízení představují částku 6 776 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, když přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 16. října 2019

JUDr. Hana L o j k á s k o v á, v.r.
předsedkyně senátu